

РЕШЕНИЕ

№ 473

гр. Благоевград, 23.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести
октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Румяна Бакалова
Моника Христова

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Надя Узунова Въззивно гражданско дело №
20211200500519 по описа за 2021 година

Производството е образувано по подадени от двете страни въззивни жалби против решение № 8084/5.4.2021 г., постановено по гр.д. № 593 по описа за 2020 г. на РС-Петрич, в частта, с която не е уважено искането на бащата Ат. А. да му се възложат родителските права и задължения; в частта, по отношение на постановеното контактите с бащата да са първа и трета, вместо втора и четвърта събота и неделя от месеца, и по отношение на преспиването на детето при бащата, в частта, с която е отхвърлено искането за увеличение на издръжка, както и в частта, с която е разрешено на бащата да пътува с детето без съгласие на майката до Република Гърция и Република Северна Македония.

В жалбата на Ат. А. се сочи, че решението, с което не са уважени предявените от него искове е незаконосъобразно. Според него съдията не е могъл да си представи как майката го удря, изоставя детето докато кърми, че лъже безочливо и престъпно и го е напуснала без да е подлагана на физически и психически тормоз, а по предварителен план. Счита за обидни, непремерени, прибързани и скарани с истината митивите в съдебното решение. Съдът не е съобразил, че детето го обича, милва и целува

ненадейно. Липсват сведения, че за наличие на проблема с уринирането на детето, има принос той-бащата. Ответницата е пропуснала до края на 24 месец да научи детето само да си казва кога му се ходи по нужда, което сочи, че тя не разполага с нужните родителски качества. За липсата на такива е и навика на детето за пиене на вода през нощта от шише с беберон, а в случай, когато спи непробудно, пие с охота веднага след като стане; през деня пиело само 4-5 глътки. Сочи, че не е нанасял кръвонасядания по китките на ответницата, нито е псувал родителите ѝ пред детето. Сочи, че сестра му, която е педиатър, никога не е поставяла психологическа диагноза на детето. Сочи, че майката, брат ѝ, бащата и бабата по майчина линия са „подкрепата“, която пречи на детето, което не посещава детска градина. Според жалбоподателя детето е принуждавано да изрича „тати не - не тати“, с подкрепата и помощта от страна на майката, брата и бабата по майчина линия. Излага факти за неоснователното сезиране от ответницата на отдел „Закрила на детето“, респ. на полицията, както и на противопоставянето ѝ детето да преспи при него. Като изменения на обстоятелствата сочи, че следва да се съобрази и факта на отвличане на детето, когато е било при него от близки на майката /нейния брат/. Сочи, че при определения от РС режим на контакти не е съобразен графика му на работа. Затова моли решението да се отмени като се постанови решение, с което се уважат предявените от него искове. Подробни съображения излага в представени пред РС и пред настоящата инстанция писмени защиты.

В жалбата на А.П. се съдържат доводи срещу решението спрямо определени мерките за лични контакти на детето с бащата, отхвърлянето на иска за увеличение на месечната издръжка, разрешаването на осн. чл. 127а, ал. 2 СК детето да пътува в чужбина, придружавано от бащата без съгласието на майката и в частта досежно неприсъдените ѝ разноски. Оспорва извода на РС, че никой от родителите не е имал прояви, които да компроментират интересите на детето. Като такива майката изтъква отказа на детето да уринира, когато е при бащата, което той не отрича. Това според жалбоподателката било апел за помощ на детето, демонстрация на нещо или някой, който то не харесва. Доказателствата безспорно установяват, че детето не желае доброволно да отива на срещи с баща си, а след осъществяването на такива има оплаквания /парене в областта на уретера, болка ниско в корема и желание непрекъснато да бъде мито/. Съдът не е обсъдил отказът на бащата

да ползва социална услуга, което е изцяло в интерес на детето. По този начин той отказва да даде възможност на психолозите от ЦОП да направят преценка на родителския му капацитет и отношението му към детето, респ. начина по който детето се чувства в негово присъствие. Установява се, според П., от поведението на бащата и от използваните от него изразни средства в писмената кореспонденция до съда, че той е авторитарна, деспотична личност, незачитаща мнения, различно от неговото, неосъзнаваща, че натрапва собствените си изкривени виждания за действителността. Затова счита, че е опасно продължително време да осъществява режим на контакти и да остава насаме с детето, поне докато то започне свободно да говори, за да стане ясно какво точно се случва, когато е в дома на бащата. Видно от Социалния доклад се препоръчва на съда да задължи бащата да ползва социална услуга по чл. 138а ЗЗДет. Изтъква случай, при който детето е върнато на 3-4 април, 21 г. от бащата хлипащо и изнемощяло; спало 4 часа, като след събуждането се е вкопчило в майката и отказвало да се отдели от нея повече от час. В продължение на 4 дни след събуждането първото нещо което е казвало е „тати не, тати не“; сочи, че на 17.4.21 г. детето е върнато вечерта, защото не е спряло да плаче, а на следващия ден, когато бащата е отишъл отново да я вземе, то не е позволило да му се свали пижамата повече от час. Заклучава, че не е спокойна, защото детето видимо страда.

По отношение на постановеното от съда детето да се взема всяка първа и трета седмица от месеца, според нея не е съобразено от съда, че следващите три години се очертава детето да прекарва рождения си дни с бащата без да има възможност да празнува с децата, с които играе всеки ден и без майка си, тъй като е определил да взема детето за рождения му ден на всяка четна година, а когато е нечетна денят съвпада с режима на контакт. Счита, че за преспиването на детето в дома на бащата следва да се определи адаптивен период, поради проблема с уринирането и психическото му състояние след контакт с бащата.

По отношение на издръжката съдът е отхвърлил исканото увеличение от 140 лв. на 250 лв. месечно, като не е съобразил, че размерът е по-нисък от договорения при прекратяването на брака от 280 лв. Изтъква, че от договорената в споразумението сума за издръжка от 280 лв. реално майката разполага с половината от нея, тъй като остатък от другата сума е вид детски влог или спестявания за детето, която сума не е издръжка в

смисъла, който законодателят е вложил. В насрещния иск изрично е посочено, че ставало дума за увеличение на частта от издръжката, платима чрез майката от 140 лв. на 250 лв.

По отношение на иска по чл. 127а, ал. 2 от СК при постановяване на решението съдът не е обсъдил споделеното от майката, че многократно бащата ѝ е заявявал, че има намерение да заживее трайно в чужбина, заедно с майка си. Факта, че сестрата на А. има имот в РГърция е потвърждение за намеренията му и го улесняват да изпълни плана си трайно да се установи в чужбина. Да се има предвид и родителския капацитет на бащата, който страда от съществени недостатъци, както и поведението му, което създава притеснения на детето и се отразява негативно на психическото и физическото му здраве. Пандемията от Ковид-19 е факт за допълнителни притеснения за здравето на детето, ако пътува извън граница.

В отговора на А.П. по въззивната жалба на Ат. А. за неоснователността ѝ се навеждат доводи от въззивната ѝ жалба досежно родителския капацитет на бащата и проблемите при контактите с детето, както и отношението му към майката на детето, което изразява незачитането ѝ, излагайки на показ всички нейни здравословни проблеми, без нейно съгласие и иронизирайки я по недопустим начин, третирайки я като вещ, без всякакво притеснение.

БлОС счита подадените въззивни жалби за допустими, тъй като са подадени от лица с правен интерес, срещу подлежащ на атакуване съдебен акт, в предвидения от закона срок.

За преценка на доводите в същите, въз основа на тезите на страните, закона и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

А.А. и А.П. са бивши съпрузи. Сключения помежду им на 28.12.2014 г. граждански брак е прекратен по споразумение, одобрено от съда с влязло в сила на 17.4.2019 г. съдебно решение, постановено по гр.д. 319/2019 г. на РС-Петрич. Със одобреното споразумение страните са се съгласили родителските права и задължения спрямо родената на 18.3.2018 г. от брака им дъщеря В. да се предоставят на майката като бащата да има възможност да вижда и взема детето при себе по съгласие с майката или по искане на детето, както и два пъти месечно от 9:00ч. в събота до 19:00 ч. в

неделя и 1 месец през лятото, по време, което да не съвпада с годишния платен отпуск на майката. Уговорили са се до навършване на 2-годишна възраст на детето майката да има право по своя преценка да присъства на срещите с бащата, както и тя да преценява дали срещите да бъдат с преспиране в дома на бащата; като след навършване на 2 годишна възраст е уговорено тази преценка да се прави от бащата.

Споразумяли са се срещите /контактите/ да се уговарят между родителите поне един ден предварително.

Съгласили са месечната издръжка за детето да е в размер на 280 лв., като са посочили две банкови сметки, едната с титуляр майката, а другата - детето, по които бащата да внася по $\frac{1}{2}$ от договорения размер издръжка.

Бащата Ат. А. подава искова молба, по която е образувано настоящото дело с искане за изменение на родителските права и задължение като му се предоставят на него. Обосновал я е с емоционална лабилност и неадекватно поведение на майката, несъумяваща да създаде условия за отглеждане на детето; неспазваща споразумението и по този начин пречеща на контактите му с детето в т.ч. и несъгласието ѝ да преспира при него; посочил е налице на разногласия по въпроса коя детска градина детето да посещава, както и несъгласие на майката да му подпише пълномощно, за да пътува с детето зад граница.

Майката А.П. в насрещна искова молба твърди, че разширения режим на контакти, за който са се споразумяли е повод за създаване на проблеми; детето се връща от бащата разстроено; с невъзможност за уриниране, дало ѝ повод да сезира веднъж отдел закрила на детето и тъй като бащата я заплашва, че няма да върне детето, сезира и полицията, ако не го върне на уговорения помежду им час. Затова иска определяне на режим без преспиране на детето при бащата. Поискала е и увеличение на издръжката.

По делото са разпитани свидетели, които сочат следното:

Св. П., майка на майката на детето сочи, че дъщеря ѝ се грижи безупречно за детето, като и те ѝ помагат в грижите за него; детето не е оставяно само като дори когато спи при него има някой да го наблюдава; когато детето е било по-малко при взимането от баща му не е имало реакция, не е плакало; а сега при всяко вземане те го увещават, говорят хубави неща за баба Вени, като детето казва „Не, не, не, не“, „мамо, ела и ти малко“. Обяснява поведението на

детето с предположението, че бащата говори на детето против тях, тъй като не ги харесва от самото начало. Разказва, за случай когато А. е молила Ат. да върне детето, защото при обаждането е чула, че плаче, но той е искал още една нощ да остане при него, като по-късно го е върнал, защото детето е продължило да плаче; когато А. е попитала детето защо плаче й е отговорило „На тати ще му е много мъчно, когато си тръгна“, нещо от този род. И тази свидетелка съобщава, че детето има много отдавна проблем с уринирането, като при връщането от срещи с бащата то се оплаква; предполага, че при него се стяга, притеснява; детето е водено на лекар, но не са констатирани медицински отклонения; сочи, че при тях детето е спокойно, забавлява се, като след връщането му от срещите с баща си му трябва два дни, за да си оправи настроението му, наблюдава, че детето има нужда да се гушка в майката.

Св. П. /сестра на бащата/, лекар педиатър, при когото майката продължава да води детето и след развода с бащата, сочи, „Не бих казала, че майката не е грижовна. Нямам наблюдения за грижите й извън медицинските; когато го води при мен, детето е спокойно, чисто облечено; детето има проблем с уринирането, но той е свързан с психологичното състояние на детето, поради което според свидетелката това се случва и при майката, а не само когато детето е при бащата; предполага, че проблемът се дължи на стрес във времето, в което детето прекарва ежедневието си; като препоръчва допълнителни изследвания. Посочва, че отношенията между баща и дете са възможно най-добрите, които могат да съществуват, че детето е изключително привързано към баща си, държи се най-нормално, храни се, бащата го занимава с книжки, приказки и т.н.; виждала е поведението на бащата, когато са двамата, когато го храни – с най-добри думи и чувства. Соци, още, че майката има спрямо себе си и детето страх от болести, като при нея е било прекалено изострено; свидетелства за такава изразеност и спрямо детето в първите месеци от живота му.

Св. В. А.а /майка на бащата/, разпитвана и пред РС и пред ОС също сочи проблем с уринирането на детето, по която причина разказва, че веднъж са потърсили съдействие от майката А. като сина й се е обадил по телефона, за да му обясни как да се справят, но тя е отказала; както и че по думи на майката бащата слага детето на гърнето, но без резултат; че съвета на дъщеря й, който са потърсили, тъй като е педиатър е бил да не насилват детето да

уринира; сочи, че майката не се спира когато връщат детето да поговори с бащата да научи как е прекарало, а го грабва и тръгва. Посочва, че е ходила понякога със сина си да вземат детето, при което то никога не е взимано насила; учи го на песнички; сочи за инцидента, когато за закъсняли с уговорения с майката час за прибиране, за което майката на детето е била уведомена от бащата, но въпреки това са били посрещнати от полиция при връщането си в дома си, като служителите са взели детето; посочва, че детето, когато е при тях е спокойно, чувства се прекрасно; детето прегръща баща си, нея; за А. сочи, че е една нормална майка, която обича детето; че като идва при тях изглежда добре облечено, нахранено; единствено притесненията й като баба са, че когато А. е живяла със съпруга си непрекъснато е мислила, че детето е болно, че трябва да го води на лекар;

Св. В., прабаба на детето и баба на майката сочи, че детето е спокойно; има изградени навици – храни се само, пие вода от чашка, може и със сламка; но когато отива при баща си винаги е притеснено; когато Ана й обяснява че утре или друг ден ще отиде до баща си, детето казвало „не тати“, а когато се прибере от посещение при баща си не иска да се отдели от майката; заявява свидетелката, че детето няма абсолютно никакви проблеми с уринирането и изхождането, че си казва дори когато са на двора; сочи, че когато детето е при баща си, той не си вдига телефона; че детето плаче когато го взима, а той го дърпа от ръцете на майката като е накарал Ани да води детето на няколко метра разстояние от входната врата, когато му го дава, за да не гледат съседите.

За изясняване на сочените от страните обстоятелства по делото БлОС е назначил психологическа експертиза. При психологичната оценка експертът посоча, че детето отказва да комуникира – вербално и невербално; поведенчески е крайно дистанцирано; с моментно емоционално състояние – силно тревожно; наблюдава се социално поведение на интроверт/интроспективна резервирана, дистанцирана, самоконтролираща се/; сериозност. Емоционално - психологът регистрира - изразена тенденция на чувствителност, страхово заредена, неприкрита тревожност при среща с непознати възрастни и деца; чувствителност по отношение на говор, жест, височина на гласа; при всяка промяна от изследващия, сочи, че детето реагира; следи всяко движение на психолога; усмихва се при закачка и

накрая допуска телесен контакт в присъствието на родителите.

При проведената съвместна среща на двамата родители с детето, психологът сочи, че малката В. е прилепена за майка си, отново отказва да говори като не отговаря дори на въпроси на родителите си.

Отговорите на въпросите, поставени от съда /какво е психичното състояние на детето, когато е при всеки един от родителите и от какво е обусловено това, в случай, че не е добро/, експертът сочи, че предполагат тестване за личностни особености на родителите. За резултатите от теста по отношение на бащата Ат. А. той сочи: общителност, особена чувствителност, обвинителност при неуспех, трудно приемане на критика, многословност, обидчивост, кратковременни настроения; променлива психика с бързо преминаване от веселост към тъга; много силен страх от самота; неудобни въпроси, го агресират като отправя нападателни реплики, казани с афективен тон. По отношение на майката А.П. -сочи: циклотимен характер като при подтиснато настроение е силно изразена тревожността до степен на паника; педантичността с характерното проявяване към околните на различни формални изисквания и недоволство.

Експертът заключава, че двамата родители са с характерови особености, които влизат в конфликт и не срещат чуваемост и отстъпчивост в името на детето им; конфликтът по между им по отношение различните виждания за ежедневието на детето рефлектира върху самото дете. Поотделно и двамата съобщават за проблем. При съвместната им среща бащата е обвинителен и невъздържан пред детето; критикува излага нелицеприятни факти за майката и повишава тон, трудно владее емоциите си.

Експертът при съобразяване поведението на изследваното дете, неконтактността му с други лица и най-вече с деца, както и информацията от докладите на ЦОП и АСП счита, че се касае за диагноза селективен мутизъм. Обяснява, че това е форма на детско разстройство, свързано с безпокойство, при което индивидът, който страда не може да говори в определени контексти. Причините са предимно психологически и специално наличието на тревожност. Децата със селективен мутизъм обикновено са нервни, много срамежливи, чувстват се неудобно в социална ситуация, комуникират с жестове, като например кимане и поклащане на главата, или шепнат. При проведеното изследване малката В. не е кимала или поклащала глава, а е

наблюдавала изследващия като често е търсила подкрепа от родител като го е подканяла с жестове той да рисува.

Експертът сочи, очертаващите се аспекти относно поведението на детето: С цялото си поведение родителите се отхвърлят взаимно; между тях се наблюдава крайни прояви на отчужденост и непоносимост, стигащи до публични обиди и заплахи; демонстрираните отношения, израз на емоции с крайно проявен негативизъм се прехвърлят и върху детето. Заболяването не е свързано с единичен инцидентен страх, а с неколkokратни прояви на страх и продължителна тревожност у много малко дете, каквато е възрастта на Вени, във време, когато тя трябва да израства в подкрепяща и спокойна среда. Експертът приема, че продължителните конфликти между родителите, на които е свидетел са първопричина за наблюдаваното заболяване. Нервността на стресираните възрастни, автоматично рефлектира върху детето. Поведенческа инхибираност изразяваща се със срамежливост, необходимост от по-продължителна адаптация към среда, пасивност в контактите с непознати възрастни и деца, приживяване на интензивно безпокойство за себе си или близките, ако не е с тях е проява на една засилена тревожност у чувствително дете, поради затруднение да изкаже с думи емоционалното си състояние.

Препоръчва бащата да е търпелив и постоянен в добрите си намерения към детето, чрез съответния тон в общуването с майката.

Психологът е констатирал, че поотделно и насаме с родителите си, поведението на детето се характеризира с желание за контрол, инатене, лесна раздразнителност, склоност към плач. Соци, че малката говори и с двамата родители, като в присъствието на майката е прилепчива към нея, което обяснява с невръстната възраст, еднoполовостта и емоционалната близост.

Вещото лице сочи, че няма физическа опасност за детето, както когато е при майка си, така и когато е при баща си. Заради поведението на детето, изразяващо изключително силна тревожност и страх от раздяла с майката, според него е наложително детето постепенно да бъде подготвяно и подкрепяно за по-продължително пребиваване в дома на бащата. Срещите на бащата да бъдат строго регулиране с цел постоянство и приучване на детето на режим, при който да ги очаква.

По делото съдът не установява данни за упражнявано физическо

насилие върху детето. Психологът също от наблюдението поведението на детето не говори за упражнявано насилие върху него. Сочи за връзка на детето и с двамата родители като посочва, че е по-близко емоционално към майката, което е обяснимо с възрастта и пола на дете, като разяснява, че ако се упражнява от нея насилие, то ще бяга от насилника си; а в случая е констатирал, че при повишаване на тон детето се притиска по-близко към майката, „гушкаше и притискаше все повече към нея“. Няма никакви данни, за да говори за „синдром на малтретирано дете“.

Социалният работник, изготвил доклада пред въззивната инстанция, при изслушването му в с.з. потвърждава /установеното в експертизата/, че има констатиран риск от родителски конфликт. Посочва, че детето, когато е при един от двамата родители е обгрижвано, спокойно, със задоволени потребности. По време на анкетата с бащата на тема за отношенията с майката, е констатирано, че детето става тревожно - то се гушка в бащата и прави всичко възможно с ръчички да спре бащата да говори, вследствие на което поведение детето е изведено навън от друг възстрастен. Посочва социалния работник, че ако преди са препоръчвали посещаване на социална услуга за превенция на риска, сега вече риска конфликт между родители е наличен, поради което случаят е отворен.

Социалният работник също като психолога сочи, че не са констатирани да има насилие от който и да е родител спрямо детето.

Препоръчва съдът да определи ползване на задължителни социални услуги от родителите самостоятелно или заедно с детето.

Според докладна записка рег № 314000-9160/11.21, след проверка в деловодството на РУ Петрич и книгата за приемане на сигнали в ОДЧ Петрич, за периода 31.7.21 г. до 31.8.21 г. не се установява да са подавани сигнали от А.П. срещу А.А.. В последващо писмо РУ-Петрич сочи, че в РУ има заведена жалба с вх. № 314000-7122/2.8.21 г. подадена от Ан. П. срещу А.А., като жалбата е изпратена в ТО по компетентност. В с.з. адвоката на страната разяснява, че противоречието в писмата е поради името на майката в жалбата вместо А., Ан..

По повод искана от съда информация е предоставена такава от Център за обществена подкрепа /ЦОП/- Петрич с писмо изх. № 49/7.10.21 г. Според нея по повод направление насочено от ОЗД към ДСП Петрич за

ползване на социална услуга от В. Атова А.а със заповед на управителя на ЦОП-Петрич е назначен мултидисциплинарен екип от психолог и социален работник, водещ и управляващ случая, с цел да се осигури психологическа подкрепа на детето и майката; посочено е, че раздялата и недобрите взаимоотношения между родителите са причина детето да бъде прилепчиво и търсещо емоционална близост с майката. Отразено е, че майката П. е ползвала краткосрочна социална услуга в ЦОП, която е изтекла на 13.4.21 г. След проведените сесии е констатирано много силна емоционална връзка между тях

Впоследствие е ползвана от майката същата услуга със средносрочна продължителност от 12 месеца, стартирала на 25.8.21 г. с поставен акцент за извършване на психо-социална работа в посока предпазване на детето от манипулации, както и превенция на родителско отчуждение, като работата продължава.

С оглед гореизложеното съдът счита, че от визираните доказателства се установява, че детето В. е добре обгрижвано и от двамата родители, както и че двамата имат нужния капацитет на родители. В тази насока са гласните доказателства, психологическата експертиза, доклада на отдел „Закрила на детето“.

И двамата родители не спорят, че детето има проблем с уринирането като няма категорични доказателства, че се проявява само когато е при бащата. В тази насока съдът взе предвид категоричните показания на св. П., която макар и сестра на бащата, следва да ѝ се даде вяра, тъй като е педиатър, който наблюдава детето от раждането му, по отношение на категорично заявеното от нея, че проблемът се проявява и когато е при майката и е свързан с психологичното състояние на детето. При изследванията на детето за това му състояние, свидетелите, сочат, че няма констатиран физически проблем за рядкото уриниране.

Съдът не приема за категорично установено посоченото от св. П. предположение за проблема с уринирането „на стрес във времето, в което детето прекарва ежедневието си“, тъй като самата свидетелка сочи, че това е нейно предположение на педиатър и че за установяване на причината са необходими допълнителни изследвания. В тази връзка съдът съобрази и категоричното заключение на психолога от изслушаната експертиза, че върху

състоянието на детето са се отразили създадите се твърде конфликтни към момента отношения между страните, което се потвърждава и от изготвения пред настоящата съдебна инстанция доклад на отдел „Закрила на детето“, според който риска конфликт между родители, вече е наличен, поради което случаят при тях е отворен.

С оглед изложеното съдът счита, че на са налице предпоставките на чл. 59, ал. 9 от СК предвиждащ възможност за изменение на постановените по-рано мерки относно отглеждане и възпитанието на ненавършилите пълнолетие деца, както и да се определят нови, ако обстоятелствата се изменят.

Според съда не се доказват обстоятелства, които да налагат родителските права и задължения да се предоставят на бащата.

Такова разрешение предвид пола, възрастта, емоционалната привързаност към майката, близостта помежду им, би се отразило негативно върху детето, което към момента е на 3 г. и 7 м. Следователно в интерес на детето е, който интерес се определя от неговите физически, психически, емоционални особености, пол, възраст, индивидуални потребности и наклонности и др., с цел да му се осигурят условия за физическо, интелектуално, нравствено и социално развитие, вследствие на които ще се изгради като пълноценна личност - е да продължи да се отглежда от майката. Ще следва да се отбележи, че отчуждението от който и да е от двамата родители, не е в негов интерес, освен ако отношенията вредят на развитието и възпитанието му.

Ето защо съда като съобрази становището на експерта-психолог съдът счита, че се установяват обстоятелства налагащи изменение на утвърденото от РС споразумение за контакти с детето, след уговорка между родителите един ден предварително. Вещото лице –психолог сочи, че заради поведението на детето, изразяващо изключително силна тревожност и страх от раздяла с майката, е наложително детето постепенно да бъде подготвяно и подкрепяно за по-продължително пребиваване в дома на бащата. Срещите на бащата да бъдат строго регулирани, което разяснява в с.з, че трябва да има точно определени дати с цел постоянство и приучване на детето на режим, при който да ги очаква. Детето трябва да се приучи към дисциплина, затова че правилата е нужно и редно да се спазват; че детето трябва да свикне, че

„сега е времето за тате“, съотв. сега е времето за мама“. Режимът искам сега да се видя с мама съотв. с тати, не го препоръчва.

С атакуваното решение на РС е постановено взимане на детето от бащата да става всяка първа и трета събота и неделя от месеца, с преспиване, от 9:30 ч. в събота до 10:00 ч. в неделя, както и за 2 седмици през лятото с преспиване за периода от 1-15 август, и по време на Коледните и Новодгодишните празници. По отношение на рождения ден детето е постановено в нечетна година да го взима от 10:00 ч. на деня до следващия 10 ч. на следващия ден. Майката в жалбата възразява, изтъквайки, че определените от РС седмици от месеца за контакти с бащата, вместо предложените от нея втора и третата е неуместно, като се има предвид че датата на рождения ден на детето 18.3., попада в третата седмица на месеца, което означава, че детето на 5, 6 и 7 години /през 2023 г., 2024 г. и 2025 г., през които години 18.3. е съотв. събота, неделя т.е детето е при бащата/ и понеделника на нечетната 2025 година, когато според решението следва на нечетна година да се взима от бащата// детето ще празнува без майка си и без кръга на децата, в който то играе. С оглед така направения довод, съдът намира за по-удачно да се постанови седмиците за контакт на детето с бащата да бъде всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца. В деня на рождения ден на детето - 18.3., ако отношенията на родителите не позволяват заедно да се празнува, детето да се взема от бащата за 3 часа за времето от 10:30 ч. до 13:30 ч., ако денят е събота или неделя, а в делничен ден и ако детето посещава детска градина или училищни занимания за 2 часа след тях и без да им пречи.

Предвид експертното заключение на психолога за инатене, и несъзнателна от негова страна манипулация, съдът счита, че поведението на детето при връщане от бащата на майката, хленченето му, понякога и при взимането му, за което сочат свидетелите на майката, е израз именно на такова поведение, по отношение на което следва, както препоръчва експерта със съответната настоятелност, неотстъпчивост и обич на детето да се обясни и съотв. приучи на постоянни контакти с бащата. Липсват данни, които да сочат, че той не полага грижа или че демонстрира незаинтересованост при забелязване от него на нещо смущаващо в поведението на детето. Категорично бабата по бащина линия сочи, че бащата търси съдействие от майката, разпитвайки я за начина, по който детето обикновено уринира,

когато е при нея респ. търсят съвет и от нейната дъщеря и сестра на бащата, която е педиатър. Това сочи на загриженост към развитието и състоянието на детето. Затова не е нужно постоянно майката да се осведомява за начина по който детето се чувства при бащата, защото според нея то страдало. Освен това при наличие на ситуация, при която бащата не може да се справи, като напр. когато е върнал детето, защото е плакало постоянно, за което сочат свидетелите доведени от майката, бащата логично и нормално е, да направи онова, което е и сторил - да го върне на майката. Тоез няма неадекватно поведение на бащата по повод състоянието на детето – било то здравословно, моментно емоционално и т.н., което да застрашава детето. Затова БлОС не споделя доводите на жалбоподателката, че поведението на детето е израз на апел за помощ. Очевидно предвид експертното заключение и посоченото от социалния работник поведение на детето - когато при анкетата с бащата, когато се говори за майката, то хваща лицето на бащата, за да не говори за майката - според съда е израз на нехаресване на детето на конфликтните отношения между родителите, на което то е свидетел, най-малко защото предусеща наличието на такива, след като понякога се случва да го връщат при майката, полицейски служители респ. в присъствие на детето да спират бащата служителите на реда и да изясняват отношенията с майката за уговорките за пребиваване, като очевидно е, че полицейските служители се намесват по сигнал на майката.

Несъмнено според съда е и че отношенията им по повод контактите с детето са следствие на констатираните от психолога личностови особености на двамата родители /визирано по-горе в настоящия акт/, не само на бащата, но и на майката. Затова следва да се постанови и двамата да посещават социална услуга по чл. 138а от СК, както е поискано в социалния доклад от отдел „Закрила на детето“, каквато се посещава към момента от майката.

Посещаването на такава услуга ще помогне за подобряване отношенията между детето с всеки един от родителите /разбира се при желание от тяхна страна/, за да може да се елиминира пренасянето на конфликтните помежду им отношения в следващото се от тях напрежение в контакта на всеки един от двамата родители с детето. Това също е аргумент за постановяване от БлОС родителите да ползват задължителна социална услуга.

Именно личностните характеристики на майката, сочени от психолога според съда обясняват до голяма степен и поведението ѝ за търсенето от нея съдействие на отдел закрила на детето и на полицията, като израз на голямата ѝ тревожност и загриженост за детето, а не в опит да пречи на контактите с бащата. Това обаче в никакъв случай не я прави по неподходящ родител в срв. с бащата. По този повод ще следва да се отбележи, че при разбирателство и отчитане на характеровите особености на всеки един от родителите за реакция спрямо определено поведение на другия, като напр. безпокойство на майката при неспазване на часа на връщане, ще следва заради детето, да се съобрази от бащата като не допуска съответното обстоятелство, без значение причината и добрите намерения - заради хубавото време бащата решава детето да се забавлява в парка по-дълго време. Заниманията, вечерите, разходките и т.н. ще следва да се планират и съобразяват с времето за контакти, определено с решението на съда. От изложеното следва, че е несъстоятелен довода на майката срещу преспиването на детето, когато е при бащата.

По отношение на издръжката:

Видно е, че страните са се споразумяли за заплащане от бащата на издръжка от 280 лв., като половината от сумата се внася по сметка на детето, а другата половина - по сметка на майката. Майката иска увеличаване размера на издръжката в частта, която се плаща по нейната сметка от 140 лв. на 250 лв. Аргументирала се е, че от сметката на детето може да тегли, но при спазване на чл. 130 СК – с разрешение на съда, което е неудачно.

Според БлОС, очевидно се иска увеличение на уговорения размер издръжка от 280 лв. с допълнително присъждане на 110 лв. Аргументът, с който е поискано увеличението не попада в нито една от предпоставките на чл. 150 във вр. с 142 от СК, сочещ, предпоставките при наличие на които се увеличава размера на издръжката: при промяна нуждите на издържания или възможностите на даващия издръжка. Затова иска правилно е отхвърлен от РС.

БлОС обаче при съобразяване интереса на детето, счита че следва да измени начина на уговореното плащане на договорения размер издръжка от 280 лв., като постанови сумата която следва да се превежда по сметка на майката да възлиза общо на 250 лв., колкото е поискала като увеличение на

частта от 140 лв., внасяна по нейната сметка, от което следва, че по другата сметка с титуляр детето ще останат да се превежда остатък от 30 лв. По този начин ще се спести ненужното търсене от РС, неналагащо се предвид характера на издръжката за задоволяване на ежедневните нужди за отглеждане и развитието на детето, като не е без значение, че ще се спестят и ненужни разходи за такси. Уговорения със споразумението размер издръжка от 280 лв. не нарушава [чл. 142, ал. 2 от СК](#), забраняващ присъждане на издръжка в размер по-малък от една четвърт от устаноВ. за страната минимална работна заплата, като се съобрази, че от 01.01.2021 г. минималната работна заплата е 650 лв., откоето следва, че размерът на издръжката не може да е по-малък от 162. 50 лв.

По отношение на иска по чл. 127а СК:

Разрешението от РС на осн. чл. 127а, ал. 2 СК детето да пътува в чужбина, придружавано от бащата без съгласието на майката, БлОС счита за законосъобразно. При постановеното от РС за пътувания в две съседни на страната ни държави Северна Македония и РГърция, първоинстанционният съд се е съобразил с постановките в ТР 1/3.7.2017 г., по т.д. 1/2016 г. по описа на ОСГК на ВКС, както и предвид опасенията на майката за отвлечения, е съобразил, че са държави в които не се изключват българската държава да има възможност за контрол върху действията на родителя, който ще пътува с детето. По отношение на доводите ѝ в жалбата, че родителския капацитет на бащата, страда от съществени недостатъци и поведението му създава притеснения на детето и се отразява негативно на психическото и физическото му здраве, според БлОС се опровергават от събраните доказателства – социалните доклади и психологическата експертиза. Анализът на доказателствата сочат, че бащата се отнася отговорно към здравословното състояние и въобще към всичко имащо отношение към развитието на дъщеря му в т.ч. и за обогатяване на културата ѝ, заради което и желае да я извежда извън страната. Родителският капацитет на бащата, за наличието на който категорично се сочи и от социалната служба отдел „Закрила за детето“, според съда означава, че той е в състояние адекватно да прецени конкретните условия вследствие на пандемията от Ковид-19 при вземане на решенията си за пътувания с детето извън граница /кога и дали да ги предприеме/.

По отношение на разноските:

А.П. претендира разноски за въззивната инстанция съгласно представен списък от 880 лв., от тях 600 лв. за адв. възнаграждение, 50 лв. за държавна такса и 230 лв. за вещо лице.

Съдът констатира, че сумата за ДТ, която е платена от П. не е 50 лв., а 25 лв., внесена за обжалване на решението на РС по отношение режима за контакти и срещу уважения иск по чл. 127а СК. Предвид изхода на настоящото производство за частична основателност на въззивната жалба на П. по отношение на режима на контакти и неоснователността на жалбата на бащата, то БлОС счита, че на П. ѝ се дължи от насрещната страна сума за разноски в размер на 442, 50 лв. /12.50 лв. за ДТ, 230 лв. за в.л. и 200 лв. за адвокат/

По отношение на претендираните от П. разноски съгласно представен списък пред РС за адв. възнаграждение от 600 лв., БлОС счита, че не следва да ѝ се присъжда, тъй като няма доказателства същото да е договорено и платено. В кориците на първоинстанционното производство е налице единствено пълномощно на адвоката ѝ.

Водим от изложеното БлОС

РЕШИ:

Отменя решение № 8084/5.4.2021 г., постановено по гр.д. № 593 по описа за 2020 г. на РС-Петрич, в частта, с която е постановен режим на лични контакти между бащата и детето да е всяка първа и трета събота и неделя от месеца, както и за рождения ден на детето /18.3./ бащата да го взема в нечетна година от 10:00 ч. и го връща до 10:00 ч. на следващия ден, с преспиване, като вместо това постановява:

Бащата АТ. ИВ. АНД., с ЕГН 73042900657 да може да взема детето В. Ат.ова А.а всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца за времето от 9:30 ч. в събота до 10:00 в неделя с преспиване, като на рождения ден на детето 18. 3. да го взема за три часа от 10:30 до 13:30 ч. в случай, че денят е събота или неделя, а ако е делничен и детето посещава детска градина или училище за 2 часа след това без да се пречи на посещенията на детска градина и училищните занимания.

Потвърждава решението в атакуваната част, с която е постановено бащата АТ. ИВ. АНД. да взема детето В. Ат.ова Андова 2 седмици през лятото с преспиване за периода 1-15 август; за Коледните празници в четна година - 5 дни с преспиване за периода от 23 до 27 декември; за Новогодишните празници в нечетна година – 5 дни с преспиване за периода от 30 декември до 3 януари; като при осъществяване на режима детето се взема и връща по местоживеенето на майката.

Потвърждава решение № 8084/5.4.2021 г., постановено по гр.д. № 593 по описа за 2020 г. на РС-Петрич в атакуваната част, с която са отхвърлени исканията на АТ. ИВ. АНД., с ЕГН ***** за изменение на мерките, отнасящи се до правното положение на детето В. Ат.ова А.а за предоставянето на родителските права и задължения на него, както и в частта с която са отхвърлени исканията на майката АНН. ИВ. П. отнасящи се до правното положение на детето за увеличение на частта от издръжката, която са се споразумяли да се плаща по сметка с титуляр майката от 140 лв. на 250 лв., както и в частта, с която е разрешено на основание чл. 127а, ал. 2 СК детето да пътува до Република Гърция и до Република Северна Македония, придружавано само от бащата АТ. ИВ. АНД., ЕГН ***** и без съгласието на майката АНН. ИВ. П., с ЕГН ***** за срок от 4 години, считано от влизане в сила на съдебното решение, и само за пътувания, съвпадащи като време с режима на лични контакти между детето и бащата.

Изменя плащането на размера на издръжката от 280 лв., уговорено с утвърденото с решение № 102/17.4.2019 г., по гр.д. 319/2019 г. по описа на РС-Петрич, споразумение между страните като постановява да се заплаща по следния начин: 250 лв. по сметката с титуляр майката АНН. ИВ. П., с ЕГН ***** и останалите 30 лв. по сметка с титуляр детето В. Ат.ова А.а /сметките са индивидуализирани в утвърденото споразумение/

Постановява и двамата родители АТ. ИВ. АНД. и АНН. ИВ. П. да посещават социална услуга по чл. 138а от СК.

Осъжда АТ. ИВ. АНД. да заплати на АНН. ИВ. П., сумата от 442, 50 лв., представляващи направени разноски за настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____